(గతవారం తరువాయి)

సీరియల్

పద్మప్రియ

రాత్రి సుమారు ఎనిమిది గంటలయింది రేఖా పద్మలు తోట వ్యాపారి నుండి తిరిగి వచ్చారు. మధుశేఖర్ తల్లి మంచం దగ్గరగా కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటూ, పెళ్లి కబురు పోయి రాకపోయాడు. మధ్యలో వేలుపెట్టి అత్తయ్య, మామయ్యలతో పరోక్షంగా మాట్లాడుతున్నాడు. పిరియుపురిలికి, రాకపోయిన వారినంబాషణ ఆగింది.

అత్తయ్య మామూలుగానే రేఖా, పద్మలను పలకరించి, కండ్లుమూసుకుని పడుకుంది.

రేఖ, అత్తయ్యతనకు పోవుటలో మెడనలంకరించిన ముత్యాలహారం తీసి అత్తయ్యదిశలో పు ఎలోయిం.ది.

ఆ ముత్యాలహారం వెనుక ఒకప్పుడు రేఖకు మదికునేమోనాలాంచేశారో అలుకుని పు.నేది. అపుడు స్వీకరింపబడినది. పద్మప్రవేశించినమీదట, రేఖ, మధుసూదనార్యతో పోదరునిపలె చూడడం అంపరచుకొని. పద్మకే ఆ ఆముత్యాలమైన జ.రాన్ని వాడ్కిగాధారపోసింది అంటే, ప్రేమకు కన్నామైన హారాన్ని తిరిగి ఇచ్చివెయడం జరిగినది అత్తయ్య కొడ్డిగా మనస్సువొప్పుకుటూ "బాగెందుకుత్తల్లి! రొజాలియ్యమ్మా!" అని చిన్నగా, జాలిగానిస్పృహతో చెప్పింది

సౌజన్యమూర్తియైన రేఖ చిరునవ్వుతో వ్యవహాసాలతో, సిన్సిరీ రొజా మెడలోఅతి.పూర్వకంగా ఆ ముత్యాల హారంపెట్టి అ దరివద్ద శెలవుపుచ్చుకొని ఇంటికి ఎంతోమంతో వెళ్ళిపోయింది. అక్కడికి తన కర్తవ్యపాలన పూర్తి అనుకు!

మధుశేఖర్ మేడపైకివెళ్ళాడు. మామయ్యతోలోపలి వెళ్ళిపోయారు, అత్తయ్య వెమ్మదిగా రొజాకుదగ్గరగా పిలిచింది: రొజా అత్తయ్యదగ్గరగాచేరి, ప్రశ్నార్థకంగాచూసింది.

"పంతాలాల అత్తయ్యా"

"ఏమి అక్క రేదమ్మా! ఒక మాట చెబుదామని పిలిచాను ఏమీఅనుకోకు!" రొజాచెయ్యపట్టుకుని దీనిగా చెప్పాలోకు! ఇంకా మళ్ళీ తీరుకుంది. పదిదినాలూ

"ఏమిటోచెప్పండి అత్తయ్య! పంతంలేకుండా! ధైర్యంగా".

"నీకు అక్కయ్యతనము లేకపోతే... మాఅబ్బాయి మధుశేఖర్ నీ వివాహమూ మాఇంటి కోడలువుకావాలని. కాకు మామయ్యకు కొరికగా వుంటమ్మా!" అ ది నీరసించిన గొంతుతో తెదురుతూ అత్తయ్య

"అత్తయ్యా!....." అందిగద్గద స్వరంతో. ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తూ రొజా

"నిజంగానా?....."

'నిజంగా చేసమ్మా! వేళాకోళం కాదు ఇప్పు డు మీరువప్పేవరికి. కేవలం మామయ్యా అడేవిషయం నువ్వుతింటుకుంటున్నాము, పాస్టిక్ రొజా రొజా మారిపోతుంది. కేవ్రతికుండిగా చే. ఆ మూడుముక్కలపడి. మీఅద్దరి కళ్యాణం జరిగితే నాకోరిక తీరుతుంది" అని కొడిగట్టిన కంఠస్వరంతో అత్తయ్య పలికి ది

అత్తయ్య, రొజా ఇద్దరినోంతలు. కాసేపు మూగపోయాయి నోటిమాట ఎవరికీరాలేదు. భావోద్రేక లోరోజాలో జారివున్న ప్రేమ పెల్లుబికి కన్నీరు మున్నీరుగా మారింది. వణుకు నయనాలపు డి రెండుకన్నీటిచుక్కలు అత్తయ్య మీద పడాయి. ఆమె కన్నీటి స్పర్శతంపై కెత్తి రొజా ముఖలోకిమాటిగా చూసింది రొజాపేజాలు వ్రవిలాయి; ఆ రెండు హృదయాలు పవిత్రప్రేమానుభంలో అరాటపడసాగినవి. వారి మనసులు అవ్యక్త మదుభావం దంలో తేలియాడుసు న్నాయి! "అత్తయ్యా!" అని రొజా "రొజా తల్లీ" అని అత్తయ్య. ఒక్కసారి గాఢాలింగనం చేసుకొని. వారి బరిన పశ్చాదయాలకు వేదనిర్మాణకుతూరు: నగపూర్ అనంరాయుడుతని కొన్ని ఉదాహరణలు పొందారు.

పద్మ అలిచిన స్థానం అలి చినందు లకు, తన అత్త పలికిందుకులకు. ఆమె తనిత-లోపనంతోదయమైనది. అవదుకు తెలి ఆనందంతో ఆమె హృదయం గెగుతులువేసింది ఆ యు స్టి ప్రాక్టి ఎవ్వరూ లేకపోతే ఆమెకూడా పరిమితంతో తప్పక గెగుతులువేసి. పైకిగా పాటలు పాడవు దేది.

రాత్రి పదిగంటలు కాబోతుంది. ఎక్కడి పారు అక్కడ విశ్రమించారు - అత్తయ్యకు కూడా కునుకుపట్టింది సీతమ్మగారు వంటలు కడ కొచ్చి వాలోగ వచ్చి రొజా నుదిటి పై

"ఏమ్మా! అమ్మాయి! అమ్మగారికి తుపేళ ఆటే కునుకుపట్టిట్లుంది" అని పలకరించింది

"బాగా డి!" అని జవాబు అపయత్నంగా పద్మనోట వచ్చింది

పిలిచ్చుగారు అత్తయ్య పక్కలో రాత్రిపూట పడుకోవాలనుకుంటే

పద్మ తన కిలి అలిగి కాళ్ళకు పు తగిలి ప్రాయాణ అపి మెడపిడికి పైకి తీసి నదిలోకి; సుఖాకి మేడ పైపాలో ఆలోచనా విమర్శుల్లో సుఖ్యి నిద్ర పట్టక తొంగిచేస్తున్నాడు. పద్మ రావడం గమనించాడు

పద్మ తలమీద కొలిపి ఏ మాటాడకుండా కన్నుగా తనవైపుకి ప్రేమికి చేశాం. కాగితంపైన చెలికి ము దు కూర్చుని ప్రాన్నో ఉంటి ప్రాయకుడు ప్రారంభించింది

తాంబోళ దగ్గరగా వచ్చి ప్రపంచపు కుంటాన్ని ఎలా వెలిగోయిందుకుతక్కి చిన్నగా అన్నాడు. తిరిగి మాట చిందమే అయిన ఆరోగ్యం పద్మను పరామర్శించాల్సి, నేనూ వేసుకుటూ వస్తున్నాడు. పద్మ ము ఖ పద్మ తనిని స్వర్గలు ఘ్నా, ధైర్యం.

"ఒక్కన్నా! కాకయ్యా!" (ఆదోళ నగా వచ్చి).

"ఏ! కాబుగారు పిలిశారా?"

"కాఫీ ప్రాగాలా?"

"ఈదేళ కాకు కాఫీ కాగాకుర్చీ కాటలేదు కాబు" గద్గద కంఠతో"

"ఏంరా? ఎలాగు న్నా వ? ఒళ్ళు బాగు డలేదా? పెద్దబాబు వయావు— కుంటాన్నుచేశ కుమపడకూడదురా!" పాను కూతితో, ఓదార్చారు) "అదే కాదు- కాకయ్య కాకోటి ఎ దకు పనికిమాలి పోణి - నిర్వాసి లాగు టాన! కాని ఇయ్యేల నామణను బాగా లేద ది!

"ఎంతతిరా?"

అమ్మ గోరుకాటీ. పెంచినపారిజాత పెట్ట, అమ్మగోరి కోసం జి గట్టు కున్నటు ఇయ్యాల ఆపోయినదండి! అది కాబాబా-అమ్మ గోరుమంచపట్టారు. ఆ అమ్మ ఆపూలు ఎలాగా కాకు సేయడం లేదు-అయినా అది వాడిపోడమేటండి? కామణను అదో లాగ లపోవాద కేసమ్మంది కాబూ!" (కంటకడిపెట్టింది అ ణునిల హృదయం.)

"ఏమిటా! ఇ తిమాత్రానికి నీవు కళ్ళ నీళు పెట్టుకొని కాపిమాని కెగ పెట్టు కోవలిరా? ఏ నినట్టేవు ది! ఆ మొక్క పోతే, ఇ కోస మొక్క తెచ్చివేద్దువుగాని లేరా."

స్వరాజ్యమ్మగారు పెంచినపారిజాత ఆనికి చాలా సుస్తిగావు డగా వదిలి పోవడం అ సే ది రావుగారి మనసును కూడా కలచివేసింది

ఆ రోజున పద్మ పిక్నిక్ ముందు తిరిగి వసుందని అలి, శేఖరంగారు కుటుంబం అ. తా ఎదురుచూస్తున్నారు. "అకాయి ఏసో ది" పట్టరాని సంతోషంతో అలి గెతులేసున్నాడు. ఎంతసేపు నిరీక్షించినా కాలిజి పెన్ రావడం కనిపిం చటం లేదు. ఉదయం పదిన్నర అయింది ఎవ్వరూ ఇంకా ఇంటో అన్నంతిం లేదు. ఎదురుచూస్తున్నారు. ఇంతలో పోస్ట్ "అన్న పిలుపు. అలి పరుగెత్తి కిలి లెటరు అ దుకుంది ఆ కవరుపైన దస్తూరి చూచి పద్మదే అని గుర్తించాగుండె దడదడా కొట్టుకున్నది. అలిలికి అక్కడా లేదని కంగలో నిరు కిరిగింది. లోపలికి వెళ్లి, ఉత్తరం తండ్రి శేఖరానికి అందిచ్చింది. అలి ఆ ముఖాన్ని రేఖలలో దాచుకొని గోడకు చార్లా అతికింది.

శేఖరంగారు పద్మ హైదరాబాద్ నుండి జాబు వ్రాసినదని, కవరు చింపి పూర్తిగా ప్రకటించాడు.

హైదరాబాద్ 15-4-1966

ప్రియమైన వాన్నగారికి!

నమస్కారములు!

ముందుగా భావిస్తను క్షమి చమని కోరుతున్నాను నేను మీకు తెలియకుండా, పద్మ అలధిమాడి కాకోటికి వచ్చినందులకు మీ పిన్నమ్మ నేనుకోపం దుకు నన్న మన్నించమని వేడు కుటు కడంతో, జాబు వ్రాయాలి. అయితే, నేను తప్పుది ఏమంత పెద్ద తప్పు కాదని నా ఉద్దేశ్యం నా భావం!

నేను అరోజు మీ కేబుల్ మీద వున్న మామయ్యగారు ప్రచారిన ఉత్తరం కనిపిస్తే యదాలాపంగా చదివాను అత్తయ్యకు చాలా సీరియస్గా ఉన్నదని చదివాక నా హృదయం దుఃఖముతో ప్రవహించినది అత్తయ్యమీద వుండే ప్రగాఢమైన ప్రేమ నన్ను ఇంత సాహసం కార్యాన్ని చేయించింది! ఎప్పటికీ నా అడపిల్ల బతకలేదాయి ఇటికి పెళ్ళనిపిస్తే- పంపలనిపిం ఎ రేదు. ప్రమాదం అత్తయ్య చాలా మ స్థితో. దీనస్థితిమ చేసినటేఉంది

అత్తయ్యకు పెను సేవ దే వలసిన ధర్మ వుంది! కాకు మీరు చిన్నకాటి ను డి సంప్రతి పిత. అమాయకు, అరు ద తిలాంటి మహానుభావులకు అలాంటి అలాంటి అత్యావశ్యకత. దీకు పెహాత్పరితత అలిపే పిరాదుకోగలదు. ఏ తిలిని గా ధిక్కాలు లోదిలి దాగు. ఎలా నన్నలి గా పుట్టి కేవ కోసకున్న సుధలాపను పెడ్డాడలానికి నిలి యి చుకున్నాను! ఇ లిదంగ్రహులను ఎ తగా నో కైమి చి పొరపాటుదాత్మ నేను. ఈ తుది నిశ్చయానికి వచ్చా! కేవలం ప్రసన్న మన అత్తయ్యకు సేవ. సహర్యాన్ని దేసూ ఇక్కడ అనాథశ్రమం ఏ దిలోగా. మీ అందరి మనస్సులు నొప్పించి మీ ఆజ్ఞను వ్యతిరేకించినందులకు, మీ కన్నకు మా పద్మకు క్షమిస్తారనుకుంటాను!

అత్తయ్య ఆరోగ్య పరిస్థితి ఏమి బాగాలేదు! రోజులు పు డి యలు, చూస్తూ ఇదాసో ఇప్పుడో అన్నటు వుంది ఆమెది అమ్మ హృదయం! అత్తయ్యమీద నన్ను సరోవరం లో ప్రేమపాత్రురాలిని పద్మాన్ని నేను.

మీ ప్రియమైన పద్మ"

ఉత్తరం చదువుకుని ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు అందరూ. అలి మాత్రం లోలోపల "అక్కమంచి పనిచేసింది" అని సంతోషించింది. శేఖరంగారు తోకతొక్కిన త్రాచులా లేచి కళ్ళు పట్టగా కొరుకుకూ వగ కాలు గాలుగా పట్టి కాలామాటలూ అన్నారు. తరువాత అలిపిలిచి కన్నకు లోనై కాకు పిలిచి పరిచిత్తు కాలు కాలు నిలువుకాలు పిలిచి పోయింది! రాజమ్మ త్రాగ్యగా కూర్చుని "మ. చిపనిచేసింది! కాన్నగారూ! ఎందుకు మీరు అల్లాగ మామయ్యమీద విరుచుకుని పడతారు? ఆయన ఏం చేశాడు? ఇంతకీ అ త్తయ్య ప్రతకదన్నమాట! ఇంతకీ స్వరాజ్యమ్మ తయ్యనుద్దుచెప్పిం చారు కాదుకదా! మీరు- మీరు పెద్ద వాళ్ళు ఏంచేసినా తప్పులేదు! మంచిపనా తప్పుగా కాపించి నుచివాళ్ళ పెత్తని రుదెళ్ళక్తి, సానుర్యాలు ఉన్నాయి" అనేసి అనంత్రి పిలో అక్కడినుండి వెళ్ళి పోయాడు

"అ తయ్యని, అక్కాయిని చూసి వద్దాము వాన్నగారూ" అటూ అలీ కావురుమంది. వాన్న మెడమీద వాలి పోయి అల్లికి. ఎంతోగాని. మధు కావన్న, అ తయ్యఅబ్బా, పద్మశంలే ఎక్కువ ప్రేమనిపిస్తాది!

రావుగారి ట్లో అందరూ అత్రకగా, కత్తిపేటు వేస్తే, నెత్తురుచుక్క లేకుండా ఉన్నారు. అ తయ్య ప సుమ్యలలో లేదు. అంచేత అపుల, ఇరుగు పొరుగు వారు వచ్చి చూసి వెడుతున్నారు. కొందరు కళ్ళు తుడుచుకుటూ. మరికొందరు పెదవి విరుసూ, వెళుతున్నారు. పలికిపోయిన పాగజాలం అలుముతో నున్న నిపాధిచ్ఛాయిలని స్పరించి ఇదేమో! పెపుడు కుక్క పిలిపిస్తో ది! పెకన్న "అమ్మగోరు చల్లనిజీవి. ఎలాగు.టారో అటూ రెండు రోజుల మధ్యతి ల సుం చి. మోళాళ్ళవాసుకుతాడు. పెకన్న అమాయకహృదయం రొదిపో ది! రావుగారు, కళ్ళతోడు దీగ కిలుల మీద మొదటిసారిగాఆరో జే పెట్టారనుకుంటా! దిగులు పడుతున్నారు! ఇన్నేళ్ళుగా తన జీవితభాగిగా, కష్ట నిష్ఠురములకోర్చి, కష్టంలో సుఖంలో తోడ, నీడ పాలుపంచుకొన్న తన భార్య. గృహలక్ష్మి శరవ పోతుంది! భగవంతుడా" అని ఆయన గు డెలో పెద్ద మంటమండి ది! నీతితోగు డెలాడు కొన్నారు.

సురాకర్, సంపిరిగా ముంగురులు పాలుతున్న మోము నిర్విహాయతగా విచారముప్రదర్శించింది. చిన్న కాబు మెంపానికి తలిసి తెలియని ప్రాయం గనుక అయోమయ గా. అందరివైపు బిక్కు మొహం వేసుకొని వెలవెలోకూ చూస్తున్నాడు పద్మ "బా! కాబూ" అని తనదగ్గరగా తీసుకుంది. పద్మ మామూలు సాదా చీరధరించి జెవురించి కండ్లతో అ తయ్య మంచంప్రక్కన కూర్చున్నది డాక్టర్ గారు స్వరాజ్యమ్మకి అడపను ఇచ్చారు. మంచం మీద ఆమె పాలిపోయి తెల్లచందనపు బొమ్మలా ఎముకలపోగులా కదిపిన పిడుది స్పృహ లేకపోయినా మూలుగుతోంది. బాధా కలిగిన మైన హృదయవిదారక మైన మూల్గు దారి పోయేవారి గుండెల్ని కూడా బద్దలు చేస్తోంది!

రావుగారు కాంతమ్మ తలమీద చేయి వేసి జాలిగా, దిగాలుముఖం తో దగ్గరగా కూర్చున్నారు. సుధాకర్ తలి కాళ్ళ దగ్గరే ఆమ పాదాలమీద చేయివేసు కొని కూర్చుని గాచూస్తూ, పిచ్చివానిలా మతిలేని వాడులు కూర్చున్నాడు.

శ్రీ-ఇతనికి ఇచ్చిన కోసం పెపటికి రేఖ అ తయ్యదగ్గరగా వెళ్ళి "అ తయ్యా! ఇదుగో పద్మ వచ్చింది! పద్మ! నీ పద్మ వచ్చింది! ఒక్కసారి కళ్ళు విప్పి కళ్ళారా చూసి కో" అంది రుద్ధ కంఠంతో, కాపోగాణాలు మంచంపై రాలుపూ!

స్వరాజ్యమ్మకి ఒక్కసారి రావు తలిలిలా వచ్చింది స్పృహ కొదిగా వచ్చి ఇటు కదిలి ది తిరిగి కొంగట్టి ఆరిపోయే ముందు తెగోవంగా పెలుగుతుంది కారంగా. కలుగ రేకులాటి అ తయ్య కళ్ళు విప్పి అస్పష్టంగా "పద్మా!" "ఇదుగో పద్మ" అని పద్మ తిని అ తయ్య కోసం రేఖ అందిచ్చింది పద్మ దుఃఖాన్ని అణుకోలేక వెక్కి వెక్కి ఏడ్చు మా "అ తయ్యా" అని ఎంతోదీనుగా అ తయ్య ను ఉ మ తని నిగు డెలమీదభారమైగా వాలి ది! హృదయాన్ని కరగించే యీ దృశ్యాన్ని చేయిచాటిలలచివేసే ఈ సన్నివేశ లో పాత్రలై చూసు వున్న రావుగారు, సురాకర్. ఇద్దరూ మౌనస్థితి, విక్కపోయి కన్నీరు కారుస్తున్నారు

"అ తయ్యా! ఇన్నాళ్ళను డి కిను సేవచేసూ వున్న రోజాయే పద్మ! నీమేన కోడలు పద్మే!" అన్నదిరేఖ! ఆమాటలు విన్న అ తయ్య ఒళ్ళు కాళ్ళకు తెలుకొని వాత్సల్య పూరిత నయనాలతో పద్మ ము ఖ లోకి చూసింది కృతజ్ఞతతో! ఎన్నడో జారావున్న దీదుపుపుకటి అమెవలిం పెదవులమీదన్న పిలో కొన్ని ఉత్తాలు నిలబడి అస్పష్టమైం ది!

"మధా" అని అస్పష్టగా అ తయ్య పిలిచింది. తన కొడవతితో నిమ్మదిగా సుధ చేయిపట్ట కొని నన్నచేయిని సుధ చేతిలో కలిపి పట్టుకుని పాడ్గిగపాణానికి అతిస్పృహన్నాట్ల అలలల ఆనందబాష్పాలు జాలువారినవి అతిస్పష్ట మీద భారమైన కన్నులు తెరచి మనసారా సుధ. పద్మ లను చూసింది

"పద్మా! మోహన్ నీ తమ్ముడు పసివాడు" అంది ఆమె కళ్ళు ఎవరి కోసమో వెతుకుతున్నటు చూశాయి "సిరాజ్య!" అన్నారు రావుగారుగద్గద కంఠతో! ఆమె పలుకలేదు! నిశ్శబ్దం నిర్మలంగా స్వ పిశర గా కళ్ళుమూసు కొని కదలకుండా పడుకుంది ఆమెకుడి చేయి సుధా, పద్మల చేతులపైన ఎట్టు కోంది!

ఈశ్వరుని గుడిలో తెగ ఘంటలు మో గాయి! భక్తులు కళ్ళకు కీర్తనలు వినిపించాయి! ప్రేమమూర్తి అ తయ్య కళ్ళను గా కన్నుమూసి ది! ఒక చుక్క నేల్చవాలింది!

(అయిపోయింది)

స్నేహ బాంధవ్యాలు

(గతవారం తరువాయి)

(5)

రంగనాథంగారి పిత్రార్జితం సమంత నష్టపోతోంది అదేన జానికి పిల్లలు అది పుట్టాడిగా పెటుకు నే పైప్రాణాలాడ్ లాంటి మహానగరం లో రెండు పెద్ద బిల్డింగ్స్ కొన్నాడు ఒక దాంట్లోఆమెవు డగా, రెండవది శేఖరం పనిచేసేకంపెనికి అద్దెకిచ్చాడు దానిపై పాలిసీలా టూక్కుళ్ళు. ఇకర ఖర్చులు పోనూ ఆదుపెల వరకూ ఆదాయం వస్తుంది.

ఒక్కకొడుకూతురు. కార్య పోయిన తర్వాత మళ్లీ పెళ్ళి చేసుకోలేదు. ఒక మనుమరాలిని పెట్టాడు.

తన ఇంటికిచుట్టు ముగ్గురికే! అద్దెమీద ఆదాయంలో తన ఖర్చుకుపోనూ ఇ కా మిగిలేది పదే పా వ్యాపారం చెయ్యా అని బుద్ధి పుట్టి టి.

డబ్బు చేతిలోవు టే పద్దే పా చేయాలనిపించటం సహజ !

తనున్న లోకానుభవాన్ని పురస్కరించుకొని జాగ్రత్తగా ఆలోచించాడు అర్థమైట్టం కల్పిరావాలిగాని పదే పా వ్యాపారమే! అదుకో యీ ప్రాప్రాకారుడో! ఒకడుకాదు డబ్బున్న దానితో మరొకడు వ్యాపారం చేసి పెట్టు. లక్షలు ఆర్జిస్తాడు

పనిని చేయాలో నిర్ధారణకు వచ్చా మనుకుంటూ పేచాలాకాలం గడపేశాడు రోజులు... పెలలు... సంవత్సరాలు గడ్డ చాయి. అడపాతడపా పడ్డ లకు ఇనూ దెవాడు. లాభపాటిగానే కనుపించింది అదుకు కారణం వ్యాపారి లో నిలదొక్కుకున్న పడ్డ డబ్బు మళ్ళీ పా చేయక పోవుటయే!

"ఈసారి ఏదో ఒక నిర్ధారణకు రావాలి —అనుకున్నాడు దృఢ గా. నిర్ణయించుకోవు కొరకిన చల్లపడ్డ ఆటువైపు తిరిగాడు రంగనాథం.

"వాన్నా —

నువ్వు లోపలకు అడుగుపెట్టింది. రావటమేకాదుగా అయనకు ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్న వ్యక్తిని పరిచయం కలదాలా చూశింది

అదూ చూసాడు!

"వాన్నా! పి రి ం త కు ము ం దు తెలుపా ?—"

"తె...లు...సా!—"

కూతురు యొంత ఆశ్చర్యతో అడిగిందో అ.తకు రెట్టింపైన ఆశ్చర్యతో అయనకూడా అడిగేశ్న వేశాడు.

"భూమి గుండ్రంగా ఉందంటే ఏమో అనుకున్నాను. మాట్లాడాలి రమ్మని మీరు ఆహ్వానించారు అనకోని ఒక విచిత్ర సందర్భంలో మీ అమ్మాయి సహాయ పడాలి—"

అ ర్థ ం కా క ఆయోమయంగా చూసాడు రంగనాథం.

"పిరివర్తు తెలుకోసుండి లాగే పెట్టి చూసి వారికి తెలియచెప్పాలి—అటూ అశ్చర్యపడ పుతికిరి "మీ కర్తు దొరికి కదండి!—" అని అరిచి ది.

"వాడెవడో అసాధ్యుడు. రేకిలో పర్సు ప్రాది పాకేసి పారిపోయాడు. సోమ్ము దొరికింది కాకపోయినా తిరిగి వెళ్ళక్కు వచ్చాను. మీకు కృతజ్ఞత తలుపుకుంటామని ... కాని మీరు లేరు —"

అరిగి ది పూర్తిగా గ్రహించకోలేకపోయాడు రంగనాథం

"కుర్చీలో వున్నప్పుడు ముఖ్యగా లను సా డులో పినిమాహాలువంటి చాలా జాగ్రత్తగా పు కాలి అలాటి చోట్ల మరో సయ్యిమన తెలుకోలో వెళ్లాలని ఆహాహాలాడి తుంది అదే సరియాయిన పని చేయ్యి కాని మరొకరి కళ్ళుగాని మన తెలుపై కెళితే ఆ సహాయపడి తు. కొని చిలగా జాగ్రత్తకుంటారు. ...

"చాలా కృతజ్ఞతలు తెప్పారు—"

పక్కన నవ్వాడు అతను

"ధారాళంది కాంటి పరిపోయింది. పోయినసొమ్ము దొరికిట ..."

"ఆ పెమ ఎలా ఉంది!—"

"చూడండి ప్రశ్నాళబ్బ! అపద్ధపు చేతు లైక్ రియుకు గాలిలో తిరిగి పెలిగిందేవుంటా నీ మహిమంతో ! అలా అడుగో యీ అధునాతన యుగంలో ఎగరిగ్గా మనగ యె తో అభివృద్ధి దే జాం టో గకూడా మనిషే! అ వృత్తిలో కూడా చాలా మార్పులు మనం జాగ్రత్తలో మనం ఉండాలి—"

"నిజమేనండి! ఆ పద్దు దొరికింది కనుక నే అలా అనగల్గాను. తేకపోతే దిక్కేదు ది?—"

రంగనాథం నవ్వుగా నవ్వాడు

"అదాయ్యదే—" మళ్లా తమ వచ్చినపని చెప్పింది "వాన్నా! శోకాలు లేవు ఇక్కడకుండా జాలీగా వెళ్ళిపోతాడు వద్దని శిస్తాను కాని వినడం లేదు!—"

"ఏమిటి! ఆ అమ్మాయి నీకుతెప్పుడు నువ్వు కాదనటమూ కూడా అరిగిందే! లాగానే వుంది! శేఖరం పేరే అలు చూసాడు ... ఆ పేరు మాట నిలువుకుతున్నాడన్నమాట! పెరిగుడే! అందుకే అతడిని గొరవిసాను—"

"శోకాలు కాలా తోయగా వుంటే ది!" ప్రశ్నేకుపూర్వకంగా అంది సుజాత.

"ఎళ్ళని మన ఇట్లోకే ఉండ మ టావు అనుకోకా?-"

"అవును -"ఉన్నాపాగా ఎవాబు ఇ ంది "అదే కదా—"

నిదుకాపాగా తల్లి లోయింది ఎ ప్పు డూ ఉండెకే! అంతమాత్రానికే కాంతవ్యాలకు దూరభూకాకూడా?—" అడిగాడు శేఖరం.

"కాంవ్యాలు—"వత్తి పలికాడు రంగనాథం అంతర్థంగావున్న ఆవేశాన్ని అణచిపెట్టుకుంటూ, ఉన్నట్టుండి శేఖరం వైపు సూటిగా కళ్ళలోచూస్తూ అడిగాడు

"స్నేహ - బాంధవ్యం. నీటిలో ఏది గొప్పది-? నవ్వుకున్నాడు శేఖరం.

"అదేం-ప్రశ్నసారీ! జనమటుకు వేరు ఆలోచిస్తే అవివాహితాన కంటాధం వుండం టాను...

"అంటే—"

"మీరువయసులో పెద్దవారు...మనం మనం అడుగులు కాదు...ముఖపరిచయాన్ని పురస్కరించుకొని అడిగింది ఇడువుగా మీ ఇ టో వు డటానికి అవకాశం కల్పించారు అ కే అప్పటికే మీలో నేను స్నేహపాత్రుడని అవునా- కాదా అన్నది నిర్ధారణఅయికూర్చుంది. ఇప్పుడు అ కా ఎలాగిరోకారం అర్థంచేసుకున్నాము అందుకనే మే ము ఇ డ్డుంచి వెళ్ళాలనుకున్నా మీరు అంగీకరించలేదు...కొ కలాలనికి అన్నేహమే ఏదో ఒక రూపేణా మనమధ్య బాంధవ్యాలకు దారితీసుతేదేమో!—"

"అది నిజమే! కాని..."

"శేఖరంగారు ఒకవైపు పురోగమిస్తారు. ఇదుత్సాహంలో కూడా స్నేహం మిళితమై వుంటుంది. కొంతమంది బాంధవ్యాలు అయినప్పటికీ స్నేహపరిత్యాగమరిత దగ్గరివుకూరు..."

"ఇది స్నేహంలాగావున్న నిజయమే! అదుకే శేఖరం విడమర్చి చెప్పిం డదు—"

"అంతవరకు అ గీకరించారు... కనుక స్నేహాబంధవ్యాలకు అనివా కాదనలేకుండ పుచ్చుకోవటమే అ కి కాదమకు టా—" అనిఅన్నాడు పరిశీలకుడు

"అ కొంతవరకు! అయినా కా అలి ప్రాయం నాకు దీ...మీరు చెప్పినట్టు గానే మనం మనం స్నేహితులమే అనుకుందా- మీరోక చదువు పూర్తిచేయ్యే వరకు లేదా మిష్టం వచ్చినంతవరకు మాకు టోనే వుండండి! అదువల్ల మాకేమీ ఇబ్బంది లేదు పరిగణ చాలా సంతోషంగా వుంటుంది..."

కాని ఉన్నట్టుండి ఒకనాటి ఉదయం అద్దె వా స్కూలు కళలులో-కూలి మనుషులువచ్చి ఆ మైదాన చుటూ మట్టితో కొరడవేలాడుసాయంత్రానికల్లా.బాంతో స్కూలు అవరణకు. ఆ మైదానానికి మధ్య హద్దుయేర్పడింది...

కళలులో ఆ దా అడుగొనటానికి వచ్చిన కొంతమంది విద్యార్థుల ద్వారా ఆటస్థలం 'ఇ దీ 'అయిట్లుగా ఊరంతా ప్రాపాకిపోయింది...అందిలియలు దేంది.

అప్పటికి అస్థలం యెవరిదన్న అ వచ్చింది...కలాపరిపద్ చైర్ మన్ వరకు పోయింది. స్కూలు కళలుల అనంతరం తెరకిలోగా ఆ స్థలం హైస్కూలు తరపున కొనాలై వారికే ఎప్పటికా విద్యార్థులకు ఆటస్థలం వుం డే లా చూడాలని కోందరు గ్రామస్థులు చైర్ మన్ దగ్గరకు రాయుకారం వెళ్ళారు. పర్యవసానంగా హెడ్మాష్టర్లని పిలిపించి యీ విషయంలో మీరు దా ని పంబందీకులతో మాటాడి మన హైస్కూలుకు కలిపేట్టుగా చూడమని, గవర్నమెంట్ రేటు ప్రకారమే డ బ్బు పే చేయగలమని చైర్మన్ చెప్పాడు.

రామారావుగారిపై ఊళ్లోవున్న అభిమానంవల్ల వేమి, తన క్రింద ప ని చే సే మాష్టరేకజాయన్న అభిప్రాయంవల్ల కాదు రామారావు కూడా ఆ విషయంలో పూర్తి సహకారం ఇవ్వటానికి సిద్ధపడ్డారు.

"పారిమాష్టారూ! రాత్రిలోకలంటూ లేకపోయినా మాటకిస్తాను. కోరికి కూడా చదువుకోవాలయ్యా...అయితా దానిగివయ్యలో భాదిగ్గరకువచ్చేశాక్కా మీరాఘవయ్య బావగారితోనే మాట్లాడి సెపోయేది "అని శ్రీపతి అన్నాడు నికి ఆశ్చర్యపోయాడు రామారావు.

వెనుకలోయినతిగ అంతసుబువుగా కాలికి తగులుతుందనిపి కోలేదు.

"అనుబంధగిక కాగా గ్రహించకోక పోతున్నానండి. శ్రీపతిగారు!-" అని అన్నాడు రామారావు.

"ఇదులో రహస్యమేమివున్నదని గ్రహించలేకపోతున్నారు ...ఆ స్థలంతేరం తుదుత్సున్నది మీబావగారే!అడ్డాన్ను ఇస్తామన్నారు.. అనుకు స్థలంఅప్పగిస్తే వెంటనే మొత్తం డబ్బుఇచ్చి రిజిస్టరు చేయించేస్తాను చెప్పాను" అయన కూడా రెడ్డమూడు రోజులో వస్తారు-"

ఆశ్చర్యంతో ప్రసాదించవలసినదేమీ తిరస్కరించాలో అర్థంకాక తలపట్టుకు కూర్చుండిపోయాడు రామారావు

సరాసరి రామయ్య దగ్గరకు కాళ్ళ మల్లాడాలనుకున్నాడు.

(ఇంకా ఉంది)

పేరుని పాపం

(10 వ పేజీ తరువాయి)

ఉటూ హడావిడిగా తిరగసుగువ్వాయి.

"ఏ జరిగిం దే?" అన్నాడు భగవంతరావు

జరిగిన దెప్పుకొన్నాడు.

ఆ గుడిలోవుండే పూజారయ్య దీక్షా కొక్కుతూ వుండు రాత్రి వాడికి భయాయలు కొట్టాయట. ఆ పని పెట్టి వాడు చెడ్డ జాగ్రాయిలోకొచ్చిపెళ్లాం యేమందో యేమో మరి- దాన్ని దానిచిదక జాబ్బాట అది పాపుకుతుకులో ఉన్నదట పోలీసులు వాడిమీద దొంగతనం కేసు పెట్టినట్టు కేసు కాకుకు ఉన్నారు. వాడిదగ్గర పర్సు కూడా దొరికిందట.

జరిగిన దెప్పుడ అపి కర్తకేసి చూసింది భగవంతరావు నిర్జీవుడుగా కనిపించాడు అ కణాన.